

Merknader:

(35)

- Symmetri:

Symmetrisk $V(x)$ gir symmetrisk $|\Psi_n(x)|^2$, dvs enten symm. eller antisymm. $\Psi_n(x)$.

Her: $\Psi_n(x)$ symm./antisymm. for odde/like n .

- Nullpunkter:

Antall nullpunkter øker med energien, fra $n=0$ i grunntilstanden (=tilst. med lavest energi) og oppover, for bundne tilstander i en dimensjon.

- Grensebetingelser:

$\Psi(x)$ er kontinuerlig overalt; det gir kontinuerlig sannsynlighetstetthet $|\Psi(x)|^2$.

$\Psi' = d\Psi/dx$ er også kontinuerlig overalt, unntatt der $V(x)$ gjør et uendelig sprang. Da ~~er~~ har $\Psi(x)$ et knekkpunkt, Ψ' er diskontinuerlig, og Ψ'' går mot uendelig, i tråd med TUSL,

$$\Psi''/\Psi = \frac{2m}{\hbar^2} (V-E)$$

Her: Knekkpunkter i $x=0$ og $x=L$.

- Krumningsegenskaper:

$E > V \Rightarrow \Psi''/\Psi < 0 \Rightarrow$ krumning mot x -aksen

$E < V \Rightarrow \Psi''/\Psi > 0 \Rightarrow$ — " — bort fra x -aksen

Kvantemekanikk tillater at partikkelen befinner seg i et klassisk forbudt område, med $E < V$.

(Dog ikke hvis $V \rightarrow \infty$.)

• Ortogonalitet:

(36)

$\vec{V}_1$ og $\vec{V}_2$ er ortogonale hvis $\vec{V}_1 \cdot \vec{V}_2 = 0$.

$\vec{V}_1$ og $\vec{V}_2$ er normerte hvis $\vec{V}_1 \cdot \vec{V}_1 = \vec{V}_2 \cdot \vec{V}_2 = 1$.

Kronecker-delta:

$$\delta_{ij} = \begin{cases} 0 & ; i \neq j \\ 1 & ; i = j \end{cases}$$

$\Rightarrow \vec{V}_i \cdot \vec{V}_j = \delta_{ij}$ for ortonormert vektorsett
 $\{\vec{V}_i\} = \{\vec{V}_1, \vec{V}_2, \vec{V}_3, \dots\}$

Tilsvarende er funksjonssettet $\{\psi_n(x)\}$; $n=1,2,3,\dots$ ortonormert dersom

$$\int_{-\infty}^{\infty} \psi_n^*(x) \psi_k(x) dx = \delta_{nk}$$

Løsninger $\psi_n(x)$ av TUSL er generelt ortogonale.

Eks: Partikkel i boks, $\psi_n(x) = \sqrt{2/L} \sin(n\pi x/L)$

$$\sin \alpha \cdot \sin \beta = \frac{1}{2} [\cos(\alpha - \beta) - \cos(\alpha + \beta)]$$

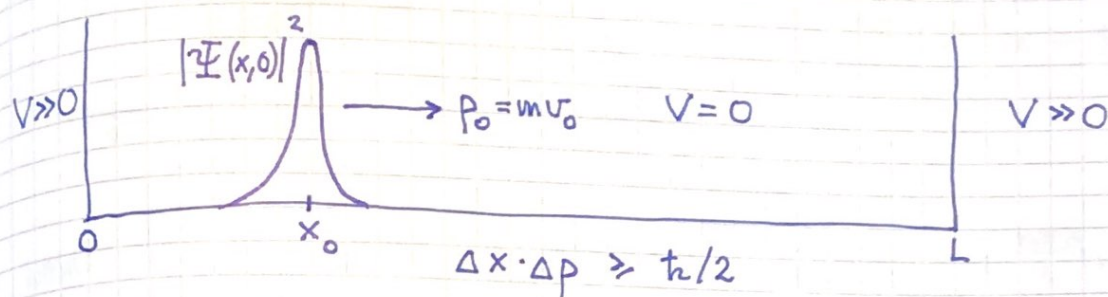
$$\Rightarrow \int_0^L \psi_n^*(x) \psi_k(x) dx = \frac{1}{L} \int_0^L \left[\cos \frac{(n-k)\pi x}{L} - \cos \frac{(n+k)\pi x}{L} \right] dx$$

$$= 0 \text{ hvis } n \neq k \quad \text{og} \quad 1 \text{ hvis } n = k.$$

Ikke-stasjonære løsninger av SL:

(37)

Starttilstand $\Psi(x,0)$ og tidsutviklingen $\Psi(x,t)$

$$\Psi(x,0) = \sum_n c_n \psi_n(x)$$

$$\Psi(x,t) = \sum_n c_n \psi_n(x) e^{-iE_n t/\hbar}$$

$$\begin{aligned} 1 &= \int \Psi^*(x,t) \Psi(x,t) dx \\ &= \sum_n \sum_j c_n^* c_j e^{i(E_n - E_j)t/\hbar} \cdot \overbrace{\int \psi_n^*(x) \psi_j(x) dx}^{= \delta_{nj}} \\ &= \sum_n |c_n|^2 = \sum_n P_n \end{aligned}$$

$P_n = |c_n|^2$ = sanns. for å måle at partikkelen har energi E_n

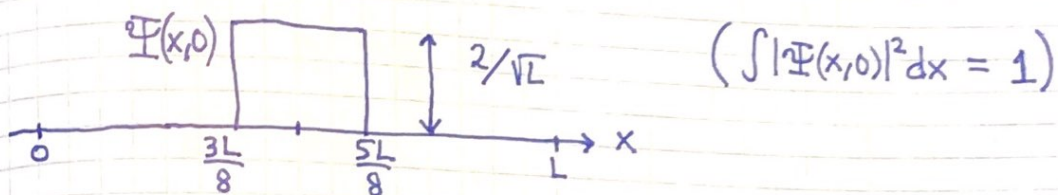
Beregning av c_n når $\Psi(x,0)$ er gitt/kjent:

$$\int \psi_n^* \Psi(x,0) dx = \sum_j c_j \int \psi_n^* \psi_j dx = \sum_j c_j \delta_{nj} = c_n$$

$$\text{dvs } c_n = \int \psi_n^*(x) \Psi(x,0) dx$$

Eks: Hva er P_1 og P_2 når $\Psi(x,0)$ er som i fig. for partikkel i boks?

(38)

$$\begin{aligned} \text{Løsning: } c_n &= \int \Psi_n^*(x) \Psi(x,0) dx = \sqrt{\frac{2}{L}} \cdot \frac{2}{\sqrt{L}} \cdot \int_{3L/8}^{5L/8} \sin \frac{n\pi x}{L} dx \\ &= \frac{2\sqrt{2}}{L} \cdot \frac{L}{n\pi} \left\{ \cos \frac{3n\pi}{8} - \cos \frac{5n\pi}{8} \right\} \end{aligned}$$

$$\Rightarrow P_1 = |c_1|^2 = 0.475 ; \quad P_2 = 0$$

Siden $\Psi(x,0)$ her er symmetrisk på $(\frac{3L}{8}, \frac{5L}{8})$ mens $\Psi_2(x), \Psi_4(x), \dots$ er antisymmetriske, må $c_2 = c_4 = \dots = 0$.

Postulatene

Empirisk grunnlag i klassisk mek.: Newtons lover

—————"—————" kvantemek.: Følgende postulat

A. Operatorpostulat

Målbare størrelser i klassisk mek. representeres i QM av lineære operatorer som konstrueres ved at impulskoordinater p_j erstattes av operatorer

$$\hat{p}_j = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial q_j}$$

der q_j = tilhørende posisjonskoordinat

Eks: Kinetisk energi

(39)

Klassisk: $K = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m (p/m)^2 = \frac{p^2}{2m}$

$$p^2 = p_x^2 + p_y^2 + p_z^2$$

$$\hat{p}_x = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x}, \quad \hat{p}_y = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial y}, \quad \hat{p}_z = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial z}$$

$$\hat{p}^2 = \left(\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial y} \right)^2 + \left(\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial z} \right)^2$$

$$= \cancel{\hbar^2} - \hbar^2 \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \right)$$

$$\Rightarrow \hat{K} = \frac{\hat{p}^2}{2m} = -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \right) = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2$$

B. Tilstandspostulat

Bølgefunksjonen $\Psi(\vec{r}, t)$ beskriver partikkelens tilstand fullstendig og er bestemt av

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi = \hat{H} \Psi$$

med

$$\hat{H} = \hat{K} + V = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V(\vec{r})$$

C. Forventningsverdipostulat

(40)

Mange målinger av en størrelse F på systemer som alle er preparert i samme tilstand Ψ vil gi en middelværdi

$$\langle F \rangle = \int \Psi^* \hat{F} \Psi dx \quad (1D)$$

når Ψ er normert, $\int |\Psi|^2 dx = 1$.

Vi kaller $\langle F \rangle$ forventningsverdien av F .

Eks: Partikkel i boks i stasjonær tilstand

$$\Psi_n(x,t) = \Psi_n(x) \exp(-iE_n t/\hbar)$$

$$\langle x \rangle = \int_0^L \Psi_n^*(x,t) x \Psi_n(x,t) dx = \frac{L}{2} \quad (\text{pga symmetri})$$

$$\langle p \rangle = \int_0^L \Psi_n^*(x,t) \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \Psi_n(x,t) dx = 0 \quad (\text{pga symmetri})$$

$$\left[\langle x \rangle = \frac{2}{L} \int_0^L x \sin^2 \frac{n\pi x}{L} dx = \dots = \frac{L}{2} \right.$$

$$\left. \langle p \rangle \sim \int_0^L \sin \frac{n\pi x}{L} \cos \frac{n\pi x}{L} dx = 0 \right]$$

D. Målepostulat

(41)

De mulige måleresultatene ved måling av F er egenverdiene f_j gitt ved

$$\hat{F} \Psi_j = f_j \Psi_j$$

der Ψ_j er egenfunksjoner til $\hat{F}$. Hvis F måles, med resultat f_j , havner partikkelen i egentilstanden Ψ_j . Dvs, målingen påvirker partikkelen!

Eks: Anta at en partikkel er preparert i starttilstanden

$$\Psi(x,0) = c_1 \Psi_1(x) + c_2 \Psi_2(x) \quad \text{ved tid } t=0.$$

Måling av partikkelens energi E vil da gi E_1 eller E_2 , med sanns. hhv. $|c_1|^2$ og $|c_2|^2$.

Anta at vi måler $E = E_2$ ved tid $t_1 > 0$.

Da beskrives part. av

$$\Psi_2(x,t) = \Psi_2(x) e^{-iE_2 t/\hbar}$$

fra og med $t = t_1$, og en ny energimåling vil med sikkerhet gi resultatet $E = E_2$.